

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՔՐԵԱԿԱՆ ՊԱԼԱՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ**

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ԸՆԴՀԱՏՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՎԵՃԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

26 սեպտեմբերի 2022 թվական

ք.Երևան

Ուսումնասիրելով թիվ ՀԿԴ/0091/01/22 (ԵԴ/0575/01/22) քրեական գործի ընդդատության վերաբերյալ վեճը լուծելու համար Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահին ուղարկելու մասին ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2022 թվականի սեպտեմբերի 15-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Գործի դատավարական նախապատմությունը.

1. 2022 թվականի ապրիլի 18-ին Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան է ստացվել թիվ ԵԴ/0575/01/22 քրեական գործն ըստ մեղադրանքի՝ Ադվան Գառնիկի Հովսեփյանի՝ 2003 թվականի ապրիլի 18-ին ընդունված ՀՀ քրեական օրենսգրքի 310-րդ հոդվածով, 311-րդ հոդվածի 4-րդ մասի 2-րդ կետով, 38-308-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, 38-179-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով, 190-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով (երկու դրվագ) և 190-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին կետով:

Քրեական գործը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատավոր Մ.Մարտիրոսյանի՝ 2022 թվականի ապրիլի 19-ի որոշմամբ ընդունվել է վարույթ:

Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2022 թվականի մայիսի 4-ի որոշմամբ թիվ ԵԴ/0575/01/22 քրեական գործը նշանակվել է դատական քննության՝ 2022 թվականի մայիսի 16-ին:

2. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2022 թվականի սեպտեմբերի 6-ի որոշմամբ թիվ ԵԴ/0575/01/22 քրեական գործն ուղարկվել է ըստ ընդդատության՝ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարան:

3. Թիվ ՀԿԴ/0091/01/22 (ԵԴ/0575/01/22) քրեական գործը 2022 թվականի սեպտեմբերի 13-ին մակագրվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի դատավոր Տ.Դավթյանին և 2022 թվականի սեպտեմբերի 14-ի որոշմամբ ընդունվել է վարույթ:

ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի դատավոր Տ.Դավթյանը 2022 թվականի սեպտեմբերի 15-ին որոշում է կայացրել թիվ ՀԿԴ/0091/01/22 (ԵԴ/0575/01/22) քրեական գործի ընդդատության մասին վեճը լուծելու համար գործը ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահին ուղարկելու մասին:

Գործը Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2022 թվականի սեպտեմբերի 19-ին:

Ընդդատության վերաբերյալ վեճի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.

4. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատավոր Մ.Մարտիրոսյանը, հղում կատարելով 1998 թվականի հուլիսի 1-ին ընդունված ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 6-րդ, 24-րդ, 44-րդ հոդվածներին, «Հայաստանի Հանրապետության քրեական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված ՀՕ-333-Ն օրենքի 7-րդ հոդվածին, «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ և 24-րդ հոդվածներին, ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված ՀՕ-331-Ն օրենքի 19-րդ հոդվածին, նշել է,

որ թիվ ԵԴ/0575/01/22 քրեական գործով անցում չի կատարվել դատաքնության փուլ, ուստի քրեական գործը պետք է ուղարկվի ըստ ընդդատության՝ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարան¹:

5. ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանը 2022 թվականի սեպտեմբերի 15-ի որոշմամբ արձանագրել է. «(...) 1998 թվականի հուլիսի 1-ին ընդունված ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 333-րդ հոդվածի համաձայն՝ նախագահողը հայտարարում է, որ դատարանը անցնում է դատաքնությանը: Դատաքնությունն սկսվում է մեղադրողի կողմից մեղադրական եզրակացության եզրափակիչ մասի հրապարակմամբ:

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքից բխում է որ օրենսդրի կողմից առանձնացվել են երկու իրավիճակներ, դրանք են՝ նախագահողը հայտարարում է, որ դատարանն անցնում է դատաքնությանը, և դատաքնությունը սկսվում է մեղադրողի կողմից մեղադրական եզրակացության եզրափակիչ մասի հրապարակմամբ:

Այսինքն՝ նշված հոդվածի կարգավորումից պարզ է դառնում, որ առկա են միմյանցից հստակ տարանջատված երկու իրավական կարգավորումներ՝ դատաքնությանը անցնել և դատաքնությունը սկսել:

Նշված կարգավորումներն միմյանցից տարբերվում են նրանով, որ դատաքնությանն անցում կատարվում է նախագահողի կողմից արձանագրային որոշման կայացմամբ, որն ընդամենն իրենից ներկայացնում է այդ փուլին անցնելու մասին արտահայտություն անելով:

Իսկ դատաքնությունը սկսվում է արդեն դատարանի կողմից դատաքնությանն անցնելու մասին վերը նշված որոշումը կայացնելուց հետո՝ մեղադրանքի կողմի ներկայացուցչի ելույթով:

Ընդ որում, հատկանշական է այն, որ դատաքնությանն անցում է կատարվում գործի նախապարապրական փուլն ավարտելուց հետո, իսկ դատարանի կողմից դատաքնությանն անցնելու վերաբերյալ հայտարարություն անելու դեպքում նշված քրեական դատավարության օրենսգիրքը որևէ հնարավորություն չի ընձեռում նախագահող դատավորին կրկին վերադառնալ նախորդ փուլ:

¹ Տե՛ս քրեական գործ, հատոր 21, թերթեր 167-173:

Նշվածն ուղակիորեն վկայում է, որ դատարանի արձանագրային որոշումը կայացնելուց հետո, անկախ մեղադրական եզրակացության եզրափակիչ մասը հրապարակվելուց, գործը արդեն իսկ գրնվում է դատաքննության փուլում:

(...)

Տվյալ դեպքում հարկ է նկատել, որ Երևան քաղաքի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատավոր Մ.Մարտիրոսյանը երկու անգամ հայտարարել է դատաքննության փուլին անցում կատարելու մասին:

Մասնավորապես՝ 2022 թվականի մայիսի 16-ին կայացած դատական նիստին՝ ժամը [14:27:39], կատարվել է առաջին հայտարարությունը. «Նախորդ նիստի ընթացքում էլ էինք քննարկել այս հարցը, ուրեմն եկանք դատաքննությանն անցնելու փուլին, անցնում ենք դատաքննությանը, եկեք հայտարարենք, որ անցնում ենք էդ փուլին և հերաձգենք, Դատարանն անցնում է...», և երկրորդը՝ նույն նիստին՝ ժամը [14:28:13]. «Հաջորդ նիստը կսկսենք՝ մեղադրական եզրակացության եզրափակիչ մասը հրապարակելով»:

Սրացվում է, որ Երևան քաղաքի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատավոր Մ.Մարտիրոսյանն անցում է կատարել դատաքննության փուլին, որը հաստատվում է 2022 թվականի մայիսի 16-ին կայացած դատական նիստի արձանագրությամբ, երբ վերջինը կայացրել է արձանագրային որոշում՝ կատարելով «անցնում ենք դատաքննությանը» արտահայտությունը:

Բացի այդ, Դատարանի նշված դիրքորոշման մասին է վկայում նաև այն հանգամանքը, որ Երևան քաղաքի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատավոր Մ.Մարտիրոսյանը նաև հայտարարել է, որ «հաջորդ նիստը կսկսենք մեղադրական եզրակացության եզրափակիչ մասը հրապարակելով»:

Նկատի ունենալով, որ առանց դատաքննության անցնելու հնարավոր չէ հրապարակել մեղադրական եզրակացության եզրափակիչ մասը, առավել ևս դատական նիստը սկսել այն հրապարակելով՝ Դատարանն արձանագրում է, որ 2022 թվականի մայիսի 16-ին կայացած դատական նիստի ընթացքում Երևան քաղաքի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատավոր

Մ.Մարտիրոսյանն անցում կատարել է դատաքննության փուլ, ինչի պայմաններում գործը ենթակա չէ վերաքաշիման ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին»²:

Վճարելի դատարանի քրեական պալատի նախագահի պատճառարանությունները և եզրահանգումը.

6. Սույն գործով բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. թիվ ՀԿԴ/0091/01/22 (ԵԴ/0575/01/22) քրեական գործն ընդդատյա է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության, թե՛ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին:

7. ՀՀ Սահմանադրության 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ «Յուրաքանչյուր ոք ունի անկախ և անաչառ դատարանի կողմից իր գործի արդարացի, հրապարակային և ողջամիտ ժամկետում քննության իրավունք»:

8. «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ «Յուրաքանչյուր ոք, (...) նրան ներկայացված ցանկացած քրեական մեղադրանքի առնչությամբ, ունի օրենքի հիման վրա սրեղծված անկախ ու անաչառ դատարանի կողմից ողջամիտ ժամկետում արդարացի և հրապարակային դատաքննության իրավունք»:

Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը, «օրենքի հիման վրա սրեղծված դատարան» հասկացությունը մեկնաբանելիս նշել է. «Այն երկրներում, որտեղ օրենքը կոդիֆիկացված է, դատական համակարգի կազմակերպումը չի կարող թողնվել դատական մարմինների հայեցողությանը, սակայն դա չի նշանակում, որ դատարաններն օժտված չեն համապարասիսան ազգային օրենսդրությունը մեկնաբանելու որոշակի ազատությամբ»³:

9. Միննույն ժամանակ, դատական մատչելիության իրավունքի համատեքստում Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը նշել է, որ «Ներպետական դատական արյանները դատավարական կանոնները կիրառելիս պետք է ձեռնպահ

² Տե՛ս քրեական գործ, հատոր 21, թերթեր 188-192:

³ Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Gorgiladze v. Georgia* գործով 2009 թվականի հոկտեմբերի 20-ի վճիռը, գանգատ թիվ 4313/03, 69-րդ կետ:

մասն դրանց չափազանցված ձևականացումից, որն իր ազդեցությունը կունենա դատավարության արդարացիության վրա»⁴:

10. Վճռաբեկ դատարանը *Գևորգ Հարությունյանի* գործով իրավական դիրքորոշում է ձևավորել այն մասին, որ «(...) *Գործերի պատշաճ ընդդատությունը, որպես արդար դատաքննության անհրաժեշտ բաղկացուցիչ, հիմնարար իրավական արժեք է: Դրա հիմնարար բնույթը բխում է արդար դատաքննության ինստիտուցիոնալ փարրից՝ անկախ, անկողմնակալ, իրավասու և օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարան ապահովելու պետության պոզիտիվ պարտականությունից: Իսկ այդ պարտականությունն իր հերթին, ըստ էության, ամրագրված է Հայաստանի Հանրապետության իրավական համակարգում բարձրագույն իրավաբանական ուժ ունեցող այնպիսի նորմատիվ ակտերում, ինչպիսիք են ՀՀ Սահմանադրությունը (19-րդ հոդված), Քաղաքացիական և քաղաքական իրավունքների մասին միջազգային դաշնագիրը (14-րդ հոդված) և «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիան (6-րդ հոդված): (...)*

Պատշաճ ընդդատության հիմնարար իրավական նշանակությունն այն է, որ յուրաքանչյուր կոնկրետ քրեական գործը քննող դատարանի որոշման հստակ կանոնների առկայությունը և դրանց կանխարեսելի գործադրումն անհրաժեշտ պայման են կողմնակի դիրքորդի մոտ այնպիսի համոզմունք ձևավորելու համար, որ փյալ կոնկրետ քրեական գործը քննող դատարանը և դատավորը նախատրամադրվածություն չունեն, և փյալ գործը վարույթ ընդունելիս սուբյեկտիվիզմն ու կամայականությունը բացառված են եղել:

Այսպիսով, քրեական գործերի ընդդատության որոշման հստակ, կամայականությունը բացառող կանոնների առկայությունը և գործադրումը պարտադիր նախապայման են արդարադատության մարչելիության պատշաճ երաշխավորման համար (...)»⁵:

⁴ Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Walchli v. France* գործով 2007 թվականի հուլիսի 26-ի վճիռը, գանգատ թիվ 35787/03, 29-րդ կետ:

⁵ Տե՛ս Վճռաբեկ դատարանի՝ *Գևորգ Հարությունյանի* գործով 2011 թվականի հուլիսի 13-ի թիվ ԵԿԴ/0211/01/10 որոշումը, կետեր 15-16:

11. Վերոգրյալից հետևում է, որ ընդդատության կանոններն այն չափանիշներն են, որոնց հիման վրա որոշվում է, թե տվյալ գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն: Ընդդատության կանոնները կոչված են անձին զերծ պահելու դատական շրջապատույտից, որը կարող է առաջանալ, եթե դատարանները չափազանց ձևական նկատառումներով հրաժարվեն գործը վարույթ ընդունել՝ իրենց ընդդատյա չլինելու պատճառաբանությամբ:

Ընդդատության ինստիտուտը հիմնարար նշանակություն ունեցող արժեք է, քանի որ այն անմիջականորեն կապված է անձի՝ օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարանի կողմից իր գործի քննության իրավունքի հետ: Քրեական վարույթի մասնակիցների համար պետք է կանխատեսելի լինի, թե իրենց գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն:

12. 1998 թվականի հուլիսի 1-ին ընդունված ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 44-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *«Առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանները քննում են բոլոր քրեական գործերը, բացառությամբ հակակոռուպցիոն դատարանին ընդդատյա գործերի, քրեադատավարական օրենսդրությամբ նախատեսված այլ գործեր (նյութեր), ինչպես նաև վերահսկողություն են իրականացնում քրեական գործի մինչդատական վարույթի նկատմամբ:*

2021 թվականի հունիսի 30-ին ընդունված ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 260-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *«Առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարաններին ընդդատյա են առաջին արյանի կարգով իրականացվող բոլոր վարույթները, բացառությամբ Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքի հավելված N 1-ով նախատեսված կոռուպցիոն հանցանքների վերաբերյալ վարույթների, որոնք ընդդատյա են հակակոռուպցիոն դատարանին»:*

««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 23-րդ և 24-րդ մասերի համաձայն՝ «23. (...) Հայաստանի Հանրապետության առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարաններին ենթակա (...) կոռուպցիոն հանցագործությունների վերաբերյալ

գործերը վերաբաշխվում են հակակոռուպցիոն դատարանի համապատասխան մասնագիտացում ունեցող դատավորների միջև, բացառությամբ սույն հոդվածի 24-րդ մասով սահմանված դեպքի:

24. Հայաստանի Հանրապետության առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանների վարույթում գրնվող՝ սույն մասով նախատեսված գործերը ենթակա չեն վերաբաշխման հակակոռուպցիոն դատարանին, եթե տվյալ գործով անցում է կատարվել դատաքննության փուլ»:

«Հայաստանի Հանրապետության քրեական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված ՀՕ-333-Ն օրենքի 7-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ «Սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելուց հետո Հայաստանի Հանրապետության առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանների վարույթում գրնվող կոռուպցիոն հանցագործությունների վերաբերյալ գործերը վերաբաշխվում են հակակոռուպցիոն դատարանի դատավորների միջև, եթե տվյալ գործերով անցում չի կատարվել դատաքննության փուլ»:

1998 թվականի հուլիսի 1-ին ընդունված ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 333-րդ հոդվածի համաձայն՝ «Նախագահողը հայտարարում է, որ դատարանը անցնում է դատաքննությանը: Դատաքննությունն սկսվում է մեղադրողի կողմից մեղադրական եզրակացության եզրափակիչ մասի հրապարակմամբ»:

13. Նշված նորմերից հետևում է, որ կոռուպցիոն հանցագործությունների վերաբերյալ գործերը հակակոռուպցիոն դատարանի համապատասխան մասնագիտացում ունեցող դատավորների միջև վերաբաշխելու կանոնից բացառություն են կազմում այն գործերը, որոնցով անցում է կատարվել դատաքննության փուլ:

14. Սույն գործով Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը գործն ըստ ընդդատության ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարան ուղարկելու մասին որոշմամբ պատճառաբանել է, որ հիշյալ քրեական գործով

անցում չի կատարվել դատաքննության փուլ, այսինքն՝ այն ընդդատյա է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին⁶:

ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի դատավոր Տ.Դավթյանը, չհամաձայնվելով նշված դիրքորոշման հետ, գտել է, որ տվյալ քրեական գործի քննությունը պետք է շարունակվեր Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանում, քանի որ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի դատավոր Մ.Մարտիրոսյանը 2022 թվականի մայիսի 16-ին կայացած դատական նիստի ընթացքում երկու անգամ հայտարարել է դատաքննության փուլին անցում կատարելու մասին, հետևաբար գործը ենթակա չէր վերաքաշման ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարան⁷:

Մինչդեռ, թիվ ՀԿԴ/0091/01/22 (ԵԴ/0575/01/22) քրեական գործի նյութերի ուսումնասիրությունից երևում է, որ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանն ինչպես 2022 թվականի մայիսի 16-ին կայացած դատական նիստի, այնպես էլ դրան հաջորդող՝ 2022 թվականի հունիսի 6-ի, 10-ի, 24-ի, 30-ի, հուլիսի 7-ի, 18-ի, 28-ի, օգոստոսի 4-ի, 9-ի, 11-ին դատական նիստերի⁸ ընթացքում փաստացի անցում դատաքննության փուլ չի կատարել:

15. Նախորդ կետում մեջբերված փաստական հանգամանքները գնահատելով սույն որոշման 7-13-րդ կետերում շարադրված իրավադրույթների և իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո, պետք է արձանագրել, որ 1998 թվականի հուլիսի 1-ին ընդունված ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 44-րդ հոդվածի 1-ին մասի, ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 23-րդ, 24-րդ մասերի և «Հայաստանի Հանրապետության քրեական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված ՀՕ-333-Ն օրենքի 7-րդ հոդվածի 2-րդ մասի ուժով թիվ ՀԿԴ/0091/01/22

⁶ Տե՛ս սույն որոշման 4-րդ կետը:

⁷ Տե՛ս սույն որոշման 5-րդ կետը:

⁸ Տե՛ս քրեական գործ, հատոր 18, թերթեր 119-123, հատոր 19, թերթեր 12-15, 25-26, հատոր 20, թերթեր 1-3, 42-44, 103-105, 127-128, հատոր 21, թերթեր 13-17, 49-54, 66-68, 90-93:

(ԵԴ/0575/01/22) քրեական գործը ենթակա է վերաքաշխման ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարան:

Այսպիսով, գտնում եմ, որ թիվ ՀԿԴ/0091/01/22 (ԵԴ/0575/01/22) քրեական գործն ընդդատյա է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին:

Վերոգրյալի հիման վրա և ղեկավարվելով ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի անցումային դրույթները կարգավորող 483-րդ հոդվածի 22-րդ մասով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

Թիվ ՀԿԴ/0091/01/22 (ԵԴ/0575/01/22) քրեական գործն ըստ մեղադրանքի՝ Աղվան Գառնիկի Հովսեփյանի՝ 2003 թվականի ապրիլի 18-ին ընդունված ՀՀ քրեական օրենսգրքի 310-րդ հոդվածով, 311-րդ հոդվածի 4-րդ մասի 2-րդ կետով, 38-308-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, 38-179-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով, 190-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով (երկու դրվագ) և 190-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին կետով ընդդատյա է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին:

ՀԱՄԼԵՏ ԱՍԱՏՐՅԱՆ